

Вървиме ний самотни на светътъ,
 звезди световни, ~~всяка~~ въ своя пъть;
 единъ за други въ тайна жедба креемъ,
 единъ за другъ — и отчуждени греемъ.

Ти съ дивното вълшебство на плътта,
 азъ съ виспий бясъ душевенъ — гордостта.
 Светътъ ни гледа въ нямо изумлене ---
 и се чуждѣ отъ тебе и отъ мене.

И ний вървимъ самотни на светътъ.
 Дано не се присрещнемъ някой пътъ!
 Съединени, ний ще угаснеемъ . . .
 За насъ самотностъ трябва — за да греемъ,

